

Gözlerinin Bile Haberi Yoktu Benden

— Sisu · 15 Mayıs 2025

Gözlerinin Bile Haberi Yoktu Benden

Bazı insanlar sadece yan yana görünür.
Ve bazı insanlar sadece... seviliyormuş gibi görünür.
Ben bunu bir fotoğraf karesinde fark ettim.
O an yanımdaydı. Başım omzundaydı. Ama gözleri...
Gözleri başka yerdeydi.
Belki başka bir ihtimalde.
Belki hiç olmamı istediği bir yerde.

Bir omzun vardı, yaslanmam için değil; susmam için.
Bir gülüşü vardı, içten değil; susturucu gibi.
Ve ben... her şeyi sustum.
Seni sevdim çünkü, delice, umarsızca, mantığı inkâr edecek kadar.
Ama sen...
Sen sadece yanıma oturdun.
Yanımdaydın evet, ama hiçbir zaman benimle olmadın.

Birlikte çekilen o fotoğraflar var ya,

Hani senin gözlerin başka tarafa bakarken benim gözlerim sana koşuyordu...
İşte o kareler artık sadece cinayet mahalli gibi.
Ben orada, fark edilmeden yavaş yavaş yok olmuşum.
Yüzümde gülümseme, içimde kan kaybı.

Çünkü bir insan sevmezse eğer,
Gözleri susar.
Ve senin gözlerin hep sessizdi bana.
Ben sana şiir gibi bakarken, sen duvar gibi baktın.
Ben her cümlede kalmak isterken, sen her bakışınla gitmek istedin.

Beni hiç sevmedin sen.
Oysa ben, kendimden geççe geççe seni sevdim.
Sana her halimle, her kırığım, her eksileniyle geldim.
Ve sen?
Bir kere bile ellerini kalbime uzatmadın.
Üşüdüm...
Senin yanında, senin içinde, senin bakışlarında üşüdüm.
Yanı başında titredim ama ısıtmayı hiç seçmedin.

Fotoğraflarımıza şimdi başka gözlerle bakıyorum.
Senin oradaki varlığın, sadece boşluk doldurmuş.
Benim oradaki varlığım, her şeyiyle sana ait.
Ama sen, hiçbir karede bana ait değilsin.
Bir tanesinde bile sevgiyle bakmıyorsun.
Bir tanesinde bile gözlerinde "ben" yokum.
Ben orada yanındayım, sen orada yoksun.

Şimdi her baktığım fotoğraf bir ağıt gibi geliyor.
Birlikte çekildiğimiz değil, birlikte sustuğumuz anların kanıtı gibi.
Senin sevgisizliğinin, benim körlüğümle belgelendiği kağıt parçaları...
En kötüsü ne biliyor musun?
Sevilmediğini, birlikte çekildiğin fotoğraflardan öğrenmek.
Anılardan değil, kanıt niteliğinde görüntülerden.
Ve her baktığımda yeniden ölmek.
Her karede sevilmediğini görmek

Ve asıl acı da bu işte.
Terk edilmek değil;

Hiç sevilmemiş olmak.
Hem de senin sevdiğine inanarak, her şeyini vererek,
Adım adım kendi kalbinden vazgeçerek.

Meğer:

Ben sana şiir olmuşum
Sense beni sessizce yırtmışsın